

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	240 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe jumătate de an	120 „		până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200	
Pe un pătrar de an	60 „		de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Un număr	5 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	300 Lei.			

Nr. 50 Pres 1934.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al eparhiei
ort. române a Caransebeșului,

*inbitului Cler și Popor credincios și Onoraților Membri ai Adunării Noastre eparhiale:
dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos, iar dela
Smerenia Noastră arhierească binecuvântare.*

În temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre, pe ziua de 6 Maiu 1934 ora 9 a. m., — Dumineca Samarinenței — în biserica Noastră catedrală din Caransebeș, unde se va săvârși întâi sfânta Liturgie și Chemarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Dreptaceea invităm pe toți Onorații Membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixă, să se afle în Caransebeș, ca așa adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe lucrările.

Al Domniilor Voastre al tuturor

Caransebeș, în 20 Aprilie 1934

cu dragoste părintească:

† **VASILE**
Episcop.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Duminecă în 15 Aprilie 1934, Dumineca Tomii, orașul de veche reședință episcopală, Caransebeșul, a trăit o zi cu adevărat istorică.

Intronizarea Prea Sfințitului Episcop Dr Vasile Lăzărescu în scaunul arhieresc al episcopiei Caransebeșului, încadrată în cele mai splendide festivități — tot atâtea forme de năvalnică bucurie a miilor de asistenți — consacră definitiv acest caracter al zilei de 15 IV. 1934.

Belșugul primăvăratesc al sufletului românesc ortodox s'a revărsat aidoma unui soare pururea darnic, scaldând în lacrimi de bucurie perlele adâncului său: iubirea și sinceritatea. Tot spiritul falnicilor înaintași, grăind în clocotul de forțe și neastâmpăr bănățan și-a dat aici întâlnire cu porunca evlaviei creștine. De aci alergarea din toate părțile la praznicul zilei de Dumnezeu binecuvântate, la un praznic plin însă de măreția momentelor sfinte și de înaltă semnificație morală!

„Că mai bine este o zi în căile Domnului decât o mie în ale nelegiuiților“ zice întru înțelepciune Solomon împăratul. Ci ziua de întronizare a Prea Sfințitului episcop Vasile, primăvăratescă și senină, este și simbol de regenerare, de tinerețe și vioiciune pe căile moho-rîtei noastre vieți pământești...

Cu Prea Sfinția Sa ni s'a dat nouă cheia nădejilor de ușurare, garanța pornirilor spre mai bine, spre înflorire și spre mai apropiată desăvârșire. O dorim și o simțim cu toții, așa cum berzele aducătoare de belșug — după credința poporului — simțesc sosirea primăverii.

Iată pentruce atâtea belșug de bucurie și atâtea frenetică alergare în calea sa, care a fost un adevărat marș de triumf spre postul de veghe al cetății Domnului, sfânta Lui biserică din acest oraș.

De-acum cheile sufletelor noastre sunt depuse în mâinile Prea Sfinției Sale, de-acum soarta noastră s'a făcut grija lui de căpetenie, lăsându-ne nouă, devotații săi, dreptul de a ne ruga pentru sine și a-i zice:

INTRU MULȚI ANI, STĂPÂNE!

Marile solemnități

de Sâmbătă și Duminecă 14 și 15 Aprilie
1934 cu prilejul intronizării P. S. Episcop
Dr. Vasile Lăzărescu.

Primirea P. S. Episcop.

Cea dintâi primire, cu adevărat impunătoare, i-au făcut-o Prea Sfinției Sale autoritățile municipiului Timișoara. Prefectul județului Timiș, Dr Dimitrie Nistor, primarul Augustin Coman, primpreședintele Curții de apel Dr Alexandru Marta, împreună cu deputații Adunării noastre eparhiale din Timișoara, — Dr Mihai Grosșian, Sabin Evuțian, Dr Ioachim Miloia, Dr Victor Mercea, Dr Iuliu Coste, Dănilă Ilișescu, Patr. Rămneanțu, protopresbiterii Traian Oprea, Augustin Ghilezan etc. — au salutat la sosire în gară pe P. S. Sa. Deasemenea a luat parte la întâmpinare Dr Augustin Pacha, episcopul romano-catolic al Timișorii, urându-i muncă spornică și viață lungă. Corul din Timișoara a executat, în cinstea Înaltului Oaspe câteva cântări.

Prea Sfinția Sa răspunde tuturor, mulțumind pentru atâtea manifestație de simpatie și spunându-le că de acest oraș îl leagă multe afinități sufletești, aici dându-i-se merindea de preț a sufletului pentru a răzbi în viață.

Un cortegiu de automobile s'a format apoi până la biserica din Fabrică, unde protopresbiterul Timișorii Dr Patrachie Țiucra, asistat de toți preoții ortodoxi de acolo, a oficiat un scurt serviciu divin. În cuvinte mișcătoare îl bineventează P. O. Protopresbiter Țiucra. Prea Sfințitul, în cuvintele de răspuns evoacă atâtea din amintirile din vârsta de școlar, petrecute în Timișoara. Aici i s'a trezit P. S. Sale primul imbold pentru carte și studii înalte; în atmosfera dominată de personalitatea protopopului Traian Putici și a mecenatului Emanoil Ungureanu s'a format, ca în cea mai bună școală, caracterul său...

La orele 11 Prefectura a dat o masă de onoare pentru noul episcop, care la orele 1 și 10 d. a. și-a continuat cu trenul personal drumul spre Caransebeș.

Dela întrarea pe teritoriul eparhiei Caransebeşului, comunele din calea trenului toate au ţinut să întâmpine în staţii cu dragostea lor pe noul arhipăstor, care venia însoţit de bătrânii săi părinţi şi numeroşi prieteni din Oradea şi Timişoara.

În Logoj, cea dintâi şi una din cele mai importante parohii, P. S. Sa a fost aşteptat de către delegaţia Consiliului eparhial, cea a bisericii din Logoj şi a autorităţilor oraşului. Prefectul judeţului în numele judeţului, iar primarul în numele oraşului au salutată pe arhipăstorul cel nou. Corul Vidu, a intonat „Hristos a înviat“, în faţa unui public numeros. Din cauza ploii, P. S. Sa nu s'a coborât din vagon, mulţumind dela fereastra vagonului pentru manifestaţia de dragoste ce i s'a făcut.

În Tapia, Gavojdia, Jena, Sacul, Căvăran, Zăguzeni şi Jupa, pretutindeni Prea Sfinţia Sa a fost binevenită de preoţi, cari pe alocuri au fost îmbrăcaţi în odăjdii, oferind Arhiereului lor spre sărutare sfânta evanghelie şi crucea. Cu toată ploaia pe care cerul o picura ca pe o binecuvântare a sa, cu preoţii, învăţătorii şi alţi intelectuali ai satelor, mulţi credincioşi au aşteptat sosirea P. S. Sale. Copiii de şcoală în haine de sărbătoare şi cu flori în mâinile lor au ovaţionat pe arhipăstor, aducându-i florile primăverii...

Pretutindeni P. S. Sa — atâta cât a permis timpul — a mulţumit, binecuvântând pe preoţi şi poporul eşit într-o întâmpinare.

Cu puţină întârziere cauzată de atâta oprire prin staţiile mai mici, curând după orele 4 după amiază trenul a intrat în gara Caransebeş. Primirea în oraş de reşedinţă a fost mult prea înălţătoare ca să poată fi arătată cu fidelitate.

În gara frumos decorată — spre cinstea d-lui şef Adam şi a primăriei oraşeneşti, au eşit într-o întâmpinare reprezentanţi ai tuturor autorităţilor din oraş.

Un cordon de ofiţeri, îmbrăcaţi de gală, încadra publicul de oraşeni, care nu mai încăpea pe peronul gării.

Preşedintele comisiei interimare, d-l Dr Dimitrie Novăcescu în numele modestei dar fericitei „urbe, salutată pe blândul nostru stăpân care coboară între fiii lui sufleteşti“ arătând că personalitatea unui episcop aci, se resfrânge în conştiinţa luminată a cetăţenilor, ca razele unei comori nepreţuit de scumpe... Urează apoi P. S. Sale să egaleze în blândete pe prea bunul Ioan intemeietorul, în sânge şi erudiţie pe strălucitul Nicolae, în evlavie pe

bănăţeanul Iosif şi în strălucire şi iubire de neam pe prea fericitul Miron patriarhul.

Profund emoţionat de împunătoarea şi totuş caldă primire ce i s'a făcut, Prea Sfinţitul Episcop Vasile mulţumeşte pentru atâta manifestaţie de dragoste. Promite că încrederii şi alipirii ce i se arată va răspunde cu toată părinteasca lui sollicitudine. „În această cetate de cultură românească, — pătrunsă decenii de-a rândul de dragostea părintească a episcopilor faţă de fiii lor sufleteşti — şi deci făurită de marii mei înaintaşi, gândul mi se îndreaptă întâi spre Dumnezeu, cu ajutorul căruia, să reînviem tradiţiile bune şi să întrecem culmile spirituale de odinioară“.

În aclamaţiile mulţimei şi acordurile muzicii militare P. S. Sa, a pornit spre catedrală. Cortegiul de automobile şi trăsuri a fost precedat de un banderiu de călăreţi. Tot drumul casele au fost decorate cu flori, iar ferestrele lor cu verdeaţă şi covoare. La intrarea în centrul oraşului, în dreptul pavilionului ofiţeresc, un frumos arc triumfal din verdeaţă, saluta într-o mulţi ani, pe noul stăpân spiritual.

La biserică în faţa porţilor catedralei l-a aşteptat preoţimea îmbrăcată în ornate în cap cu P. O. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu, prezintă sfânta evanghelie şi crucea. Mişcat cu adevărat bătrânul protopresbiter a întins Arhiereului său crucea cu cuvintele: „acum când am fericirea să prezint aceste sfinte obiecte pentru a patra oară în viaţa mea noului arhipăstor, Prea Sfinţite Vasile, îţi zic: intră întru bucuria stăpânului tău“. P. S. Sa Episcopul sărută sfânta evanghelie şi sfânta cruce, intră apoi în biserică catedrală luând parte la serviciul Vecerniei.

Dela biserică s'a înapoiat la reşedinţă unde l-a întâmpinat Corul teologilor cântându-i „*Tie se cuvine cântare*“. D-l consilier economic Aurel Moacă dă în primire noului stăpân reşedinţa episcopală.

Sosirea delegaţilor. Serenada.

Seara la orele 7 şi jumătate, Prea Sfinţitul Episcop însoţit de consilierii Ancuşa, Moaca, Cornean, secretarul D. Săvêrdia şi de capii autorităţilor din oraş a eşit la gară pentru primirea oaspeţilor.

Cu acceleratul de seară a sosit dinspre Arad-Timişoara P. S. Episcop Grigorie al Aradului, ca mandatar mitropolitan având să săvârşească întronizarea P. S. Episcop Vasile. Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Dr Nicolae Bălan s'a fost îmbolnăvit subit, şi așa bucuria aceasta ne-a dat-o Prea Sfinţitul Grigorie.

Impreună cu P. S. Sa a sosit Prea Sfințitul Arhiepiscop Dr. Andrei Magier Crișanul vicarul episcopiei dela Oradea.

Tot în aceeași zi au mai sosit I. P. C. Arhimandriți Policarp Morușca dela Hodoș-Bodrog, Atanasie Popescu dela Izbuc; Dr. Gheorghe Ciuhandu cons. ref. eparh. în Arad, Prot. Virgil Nistor, Prot. Colonel Iosif Serafin, Prof. Timotei Popovici Sibiu, Seb. Stanca, Dr. Ion Vască, Prof. Buzdug Cluj, Cons. eparh. Evuțianu, Prof. Munteanu, Dr. Procopovici prof., Dr. Lazar Iacob prof. univ., Dr. T. Roxin, Dr. Al. Hașăș, I. Marta, etc. Oradea, Insp. școlar Sabin Evuțianu, Preot Columba, Diacon Bocșianu Timișoara și Tripon din Oradea.

La orele 9 seara, conform programului dinainte stabilit, corurile din oraș au dat o serenadă. Cântecul neîntrețuților coriști bănățeni a fost dublat de nestăpânita lor bucurie, îmbrăcată în candidale haine ale artei.

Cu acest prilej d-l Dr. Cornel Corneanu a adus saltul obștei bănățene rostind următoarea cuvântare:

Prea Sfințite Părinte,

Trecutul de opt veacuri, încadrat în slavă, al venerabilei noastre Episcopii, binecuvântată cu vlădici martirizați în lupte pentru Neam și Lege ne cere, ca în această luminată săptămână de prăznuire a înmuguririi firii, a întăririi credinței și a înoirii vieții duhovnicești a Banatului, să ne apropiem cu frica lui Dumnezeu, cu credința și cu dragoste de Cel care astăzi în numele Domnului se sălășluiește între noi și închinându-i stăpânirile virtuților noastre sufletești să-i cântăm doxologia: „Mărire Tie Stăpâne, Cel care ne vei arăta nouă deacuma lumina...“, căci „întru lumina Ta vom vedea și noi lumina...“

În cei șaptezeci de ani de restaurată viață eparhială — dobândită prin neasemuitele sacrificii ale pleiadei de giganți bănățeni, ca: Andrei și Alexandru Mocsonyi, Vincențiu Babeș, George Ioanovici, Emanoil Gojdu, Aurel Maniu, Aloisie Vlad ș. a. în frunte cu mitropolitul Andrei Șaguna — cei patru ierarhi înaintemergători: Ioan, Nicolae, Miron și Iosif, au temeliuit, sporit și consolidat patrimoniul sfânt al ortodoxiei bănățene, pe care Dumnezeu și *voința noastră* îl predă astăzi în stăpânirea Prea Sfințitei Tale.

„Domnul a împărțit, întru podoabă s'a îmbrăcat“ și *Darul* Său peste Tine l-a revărsat Arhieriele, scump sufletului nostru bănățean. Acest Dar „viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie... și destoinic să judece simțirile și

cugetările inimii...“ Te-a făcut „Arhiepiscop ispitit întru toate după asemănarea noastră...“ (Evrei 4 v. 12, 15).

„Deaceia noi „ne vom apropia cu îndrăznire în toată vremea de *Scaunul Darului*, ca să luăm milă și Dar să aflăm spre ajutorul“ (Evrei 4 v. 16) și mântuirea noastră, a neamului românesc de pe aceste istorice plaiuri și a dezideratelor sale încă neîmplinite.

Din vigoarea brazdei roditoare a șesului bănățean, înrățită cu tradiția culturală și ecleziastică, ce cu atâta inimă românească a imprimat-o Jădaniului în veacul al XVIII-lea „mult făcătorul de bine și tâlcuitorul teologiei în reședința episcopescă a Timișorii“ Mihai Roșu-Martinovici,¹⁾ — strălucitul contemporan și împreună slujitor al „trinității apostolice noastre culturale-naționale“,²⁾ Paul Iorgovici, Constantin Diaconovici-Loga și Dimitrie Țichindeal, — și ucenicul său Paul Lăzărescu, a odrăslit sufletul Tău, Prea Sfințite Vasile. El a fost dospit în Școala ortodoxiei lui Eusebie Popovici din Cernăuții Bucovinei și apoi conturat de învățatul ierarh și vrednicul urmaș în vrednicie a lui Șaguna, Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit Dr. Nicolae Bălan. Călit în românism, în preajma vlădiciei Bihariei, acest suflet bănățean și ortodox se altoește în „această, pentru noi, numită și sfântă zi, *una a Sâmbetelor împărătească și doamnă, al praznicelor praznice și sărbătoare a sărbătorilor*“ în trunchiul viguros și încercat în rezistență națională, culturală și economică, care de veacuri înflorăște aici în această minunată țasă de pământ daco-roman dela poalele Țarcului, până eri despărțitor de neam.

Din această minunată îngemănare, hărăzită nouă de Provedință, cu nădejdea în Tatăl, cu seaparea în Fiul și cu acoperământul Duhului sfânt noi avem în credința tare, că vor odrăslii roduri îmbelșugate și bisericesti și românești și culturale și sociale.

„Trecut-a umbra legii și Darul a venit... Să se veselească deci cele cerești și să se buclure cele pământesti...“ Iar voi, cler și popor dreptmăritor din eparhia Caransebeșului, „veniți astăzi să bem beutură nouă, făcătoare de minuni, nu din piatră stearpă, ci din izvorul nestricăciunii...“ Veniți cei din munții încremeniți în zări ai Graniței și cei din întinsurile țară de margini și bogate în spicuri de aur, dar înlăcrimate de obidă, ale Torontalului. Veniți cei de pe țărmurii bătrânului Istru și cei de pe valea

1) D. Țichindeal: „Staturile înțelegerii celei sănătoase“, pag. 13.

2) I. Vuia: „Școalele românești bănățene“ pag. 121.

sprintenului Căraș. Cei din preajma Timișului bălai, ferecat în zale la îmbinarea sa cu Dunărea albastră. Cei din aretul Mureșului și al Begheiului, cât și cei din luncile umbroase ale zburdalnicelor ape ale Pogăniciului și ale Berzavei.

Veniți cu toții și întocmai ca lampadodronii din Grecia antică, cari în Panateneele mari treceau din mână în mână torțele aprinse, — simbolul nemuririi sufletului din generațiune în generațiune, *lampada tradunt*, după espresia poetului latin Titus Lucretius Carus († 55 a. Chr.), — să dăruim Arhipăstorului în clipa când urcă Catedra, — îmbrăcătă în suferințe și umiliri dar și în strălucite izbânzi —, a episcopiei Banatului, făclia încrederii, venerațiunei și a iubirei noastre desăvârșite.

Prea Sfințite,

În această cea mai însemnată înserare a vieții Tale tinere, dar neprihănite, ce *floare a darurilor* de mai mare preț Ți-ar putea oferi Banatul Tău și Biserica lui, decât cu adevărat sincera urare:

Ca păstoria Ta să fie înțeleaptă și realizatoare ca cea a lui Ioan Popasu; blândă și consolidatoare ca cea a lui Nicolae Popea; românească și animatoare ca cea a lui Dr. E. Miron Cristea; curată și dărză în apărarea doctrinei mesianice ca cea a lui Filaret Musta; bănățeană și păstrătoare a tradiției șaguniane ca cea a lui Dr. Iosif Tr. Badescu.

Și dimpreună cu apostolul Neamurilor îți mai dorim Prea Sfințite „să fii *Arhiereu după rânduiala lui Melisedec*“ (Evrei 5 v. 10) „luptând lupta dreaptă a credinței, cucerind viața vecinică, la care ai fost chemat și pentru care ai dat bună mărturie înaintea noastră“ (Evrei 6 v. 12) în Soborul electoral dela 21 Octomvrie 1933.

Și îți mai facem o urare:

să rămâi *pururea bănățean* ca și păstoriții și colaboratorii Tăi de mâine, *luptând cu osârdie pentru idea și solidaritatea bănățeană și pentru desăvârșirea viei*, pe care dreapta Domnului o a sădit pentru mântuirea și fericirea sufletelor noastre.

Prea Sfințite, noi prăznuim Invierea și deaceea îți zicem: Christos a înviat!

Iar acum lăsați corurile să cânte:

Cântați imn de bucurie
Voi Români și creștini buni,
Căci Părinte o să ne fie
Chip al bravilor străbuni.

Numele Tău, Vasile,
E un viitor întreg,
E conducătoarea steauă
În pustiul cel vitreg.

Soarta noastră a conduce
Tu din ceruri ești menit;
Cu credință în a Ta cruce
Îți urăm: Bine ai venit!*)

Prea Sfinția Sa Episcopul Vasile al Caransebeșului, întru mulți ani să trăiască!

În uralele nesfârșite ale mulțimei de popor, Prea Sfinția Sa exprimă profundele sale mulțumiri acestor manifestații ai dragostei și bucuriei creștinești. Din balconul reședinței cuvântul promițător de nădejdi, răsună în noapte ca făgăduinți de profet care dorește mântuirea cu adevărat a poporului său. Prea Sfinția Sa spune că „amăsurat și celor declarate de mine la hirotonirea întru Episcop, în Sibiu, doresc a lua model de viață și de virtuți dela aceia cari au fost părinții bisericii. Prin patronarea vieții culturale, înaintestatorirea celor spirituale și coordonarea armonică a tuturor preocupărilor sociale, doresc și vreau să devin cu adevărat părinte al acestei Eparhii“. Invoacă în acest scop ajutorul lui Dumnezeu a cărui binecuvântare să fie cu toți cari în semnul dragostei l-au primit astăzi.

Au urmat jocuri de călușeri, apoi retragere cu torțe, populația jubilând și petrecând până seara târziu.

Serviciul divin. Intronizarea.

Duminecă dimineața sub razele unui soare cald populația și mulțimea oaspeților din oraș încă de timpuriu a început să circule animată, pe străzi. Cu deosebire în strada Ioan Popasu unde binișor înainte de orele 9 harnicii pompieri voluntari au tras cordoane pentru marcarea drumului liber dealungul căruia urma să pornească procesiunea cu litia. De oparte și de alta a drumului au fost postați elevii școalelor în haine de sărbătoare, și deși în vacanță încă, prezenți în număr destul de mare. În urma lor publicul, doamne și domni, nenumărați credincioși de pe sate, cari au făcut cordon viu dela un capăt la celalalt al străzii Ioan Popasu, în care e situată reședința episcopescă.

La orele 9 precis a sosit procesiunea cu

*) Odă scrisă de Vasile Goldiș la instalarea episcopului Nicolae Popea din 1/13 Iulie 1889.

litie, pornită dela biserica catedrală prin strada Nicolae Popea și Constantin Diaconovici-Loga.

Procesiunea era formată din bărbați purtând prapori, copii cu sfeșnice și ripizi, preoți ca la două sute, vre-o optzeci preoți în ornate, apoi baldachinul sub care veniau II. PP. CC. Arhimandriți Policarp dela Hodoș-Bodrog și Atanasie dela Izbuț, protopresbiterii Andreiu Ghidiu, Romul G. Ancușa, Dr Ioan Felea București, I. Seracin Sibiu, I. Catone Tinca Bihor, T. Oprea, I. Gheția.

La reședință procesiunea s'a oprit, luând cu sine pe PP. SS. Episcopi Grigorie, Vasile și Arhiepiscopul Andrei, îndreptându-se spre Catedrală.

Corul Teologilor a intonat „*Pe stăpânul și arhiepiscopul nostru Vasile...*” la care P. S. Sa a împărtășit arhierasca binecuvântare.

PP. SS. lor, în odăjdii, înaintează gardați de opt ofițeri superiori.

În urma baldachinului au urmat membrii Consiliului și ai adunării eparhiale, reprezentanții bisericilor celorlalte culte, autoritățile civile, militare, intelectuali și mulțime mare de popor.

Sfânta liturgie la biserica catedrală a fost precedată de hirotosirea întru ceteț și ipodiamon a candidatului Toma Radulescu. Mai târziu acesta a fost hirotonat diacon de Prea Sfințitul Episcop Vasile. A început apoi serviciul sfinteii liturgii, care s'a celebrat de un mare sobor de preoți, în fruntea căruia au pontificat cei trei Arhiepiscopi. Corul Catedral a dat răspunsurile liturgice.

La finea sfinteii liturgii a urmat actul solemn al întronizării.

Prea Sfințitul episcop Vasile a urcat tronul arhieresc. Toate privirile miilor de credincioși, cari au umplut biserica, s'au îndreptat spre Cel care împodobește scaunul arhieresc. În acel moment de sfinte fioruri, trimisul Guvernului din București, Directorul general din Ministerul de instrucție și culte d-l Stancu Brădișteanu citește — de pe amvon — decretul prin care Majestatea Sa Regele Carol II a binevoit să confirme pe alesul măritului congres electoral dela 21 Octomvrie 1933, pe P. S. Dr Vasile Lăzărescu, de episcop al episcopiei de Caransebeș.

Asistența a aclamat puternic acest prim cuvânt al solemnităților de înscăunare.

A urmat actul I. P. S. Mitropolit Nicolae, căruia îi dă cetire arhidiaconul Dr Ioan Vască, rectorul Academiei Teologice din Cluj. Prin act oficios către Prea Sfințitul Dr Grigorie Comșa, episcopul Aradului, I. P. S. Sa își scuză neprevăzuta absență, cauzată de boală,

dând, prin intermediul secretarului I. P. S. Sale, P. O. Protopresbiter Virgil Nistor din Sibiu, Prea Sfințitului episcop Grigorie, în calitate de mandatar mitropolitan, înalta cinste de a preda Prea Sfințitului Dr Vasile Lăzărescu Gramata mitropolitană, introducându-l în scaunul de episcop al episcopiei Caransebeșului. Părintele Vască dă cetire Gramatei mitropolitane.

Acest prea însemnat act găsește ecou adânc în sufletul credincioșilor cari aclamă îndelung.

De-acum cuvântul revine Prea Sfințitului episcop Grigorie care rostește următoarea prea frumoasă și mișcătoare cuvântare de introducere:

*Prea Sfințiți Părinți,
Domnule Director General,
Iubit Cler și Popor,*

O sfântă chemare la muncă pentru neam și lege aud în clipa aceasta! Este glasul marelui Mitropolit Andrei Șaguna care ne cheamă la luptă conștientă și neșovăitoare, la îndeplinirea bărbătească, fără zăbavă, a datoriilor către sufletul neamului. O falangă de luptători și de comandanți văd înșiruindu-se la glasul de chemare și dintre comandanți privirea mea deslușește cu bucurie pe Prea Sfinția Sa Episcopul Dr Vasile Lăzărescu al Caransebeșului. El este gata în clipa aceasta să plece la luptă împotriva vrăjmașilor bisericii cu conștiința biruinței...

Căci precum soarele la răsăritul său întunecă strălucirea stelelor și a lunii așa întunecă mărirea lui Dumnezeu toată mărirea lumescă; precum biruitorii luptelor spirituale întunecă biruința temporală și trecătoare, așa întunecă Dumnezeu orice biruințe ale vrăjmașilor săi. Mare a putut să fie odinioară biruința lui Iosua, fiul lui Isus Navi când a biruit cinci regi iar în lupta contra Gabaoniților a poruncit soarelui să stea pe loc; mare a fost biruința lui Iuda Macabeul când a biruit pe Nicanor beliducele lui Demetriu, strălucită a fost chiar lupta lui Ionatan Macabeul împotriva Regelui Antioh; mare a fost biruința lui Leonida asupra regelui Xerxes sau a oricărui beliduce modern asupra vrăjmașilor țării sale, dar nimic nu întrece biruința slujitorilor lui Dumnezeu.

Această zi a instalării Frăției Tale în scaunul episcopesc al Caransebeșului este o zi de bucurie a Eparhiei Caransebeșului în special, dar și a bisericii noastre, în general. Căci precum zice Ioan Gură de aur, „corpul mistic al lui Christos, care e biserica, este supus la mai multe boale și la mai multe

curse decât corpurile noastre și mai curând se strică decât acelea și mai încet se însănătoșează.“ Și dacă aceste curse au fost întinse și de vrăjmașii eparhiei de Caransebeș, iată acum bucuria ei că i-a venit înainteluptătorul și apărătorul în persoana Prea Sfinției Tale. Prea Sfinția Ta cunoști sensul cuvintelor Sfântului Pavel: „Cel ce dorește Episcopie, bun lucru dorește“ (I. Timotei 3 v. 1). Ca bun teolog cunoști și contextul lor, și mai ales cuvintele: „însă se cade episcopului să fie fără de prihană“ (I. Timotei 3, v. 2). Apostolul neamului arată și virtuțile cari fac pe episcop fără prihană: să fie treaz, cucernic, blând, nesfadnic, învățator. Sfântul Grigorie cel Mare talmăcind cuvintele acestea zice: „declarația apostolului în tot cazul este favorabilă cu privire la condițiile ce se cer unui episcop, ca și cum ar zice: Eu laud dorința voastră dar învățați mai întâi a cunoaște ceea ce doriți, pentru ca nu cumva în lipsa examinării de sine, defectele voastre să fie cu atât mai evidente, cu cât v'ați grăbit să ajungeți la mare cinste spre privirea tuturor. Pentru că Pavel, marele maestru în arta duhovniciei, prin laudă îndeamnă, dar prin înfricoșare reține, de vreme ce prin zăgrăvirea celei mai înalte trepte a neprihănirii înfrânează amorul propriu iar laudând un atât de mare oficiu, îndeamnă spre neprihănire. Și este de remarcat că acestea s'au spus într'un timp când era uzul ca cel mai înainte stătător al credincioșilor să fie dus la moarte mucenicească. Pe acea vreme era deci lucru de laudă a dori episcopatul prin care fiecare ajungea un martiriu dintre cele mai crunte“ (Regulae Pastorales C. I. cap. 9).

Sublimă dar înfricoșătoare chemare avem noi iubite frate! La cântarea Heruvicului ne rugăm și zicem: nimenea din cei legați cu faptele trupești, nu este vrednic să se apropie sau să slujească Ție împărate al mării: iar Domnul însuși a fugit la munte ca poporul să nu-l facă împărat (Ioan 6 v. 15) voind prin aceasta să ne avertizeze ca să nu facem nevrednică chemarea de conducători.

Doamne Dumnezeule, iată robul Tău acesta, arhiereul Vasile gata este să se facă model de adevărat păstor, râu de viață duhovnicească, pavază a dreptății Tale pentru ca toți fiii lui duhovnicești să fie ascunși întru Tine cu Hristos (Colos. 3 v. 3) ca să fie părtași mării Tale. Scut de milă și îndurare al celor neputincioși, va fi ocrotitor al actelor de caritate, luminător al tuturor ca și el când se va arăta Hristos să se arate întru mărire ca sfințitor, povățuitor și cârmuitor al neamului româ-

nesc, care nu poate avea fericire mai mare decât să se pătrundă, ca și floarea de razele soarelui, de adâncimea, înălțimea, puterea și înțelepciunea divină, ca împreună cu Heruvimii și Serafimii să slăvească, la sfârșitul veacului, slava vecinică a Dumnezeirii Tale.

Jurământ face El astăzi Ție Doamne, că moștenirea părinților o va păzi cel puțin cum au păzit-o fericirii săi antecesorii! Și precum Nabot mai bine dorea să moară decât să dea unui usurpator via strămoșească, deși cu banii usurpatorului putea cumpăra alta, așa și robul Tău Vasile păzi-va neprihănită moștenirea strămoșească, — făgăduind sporirea ei. Și aceasta în muncă de zi și noapte, în iubire și frățescă colaborare cu ceilalți episcopi ai scumpei și sfinte biserici ortodoxe române. Căci precum soarele se revarsă asupra întregului pământ strălucind și pătrunzând chiar și în locuri ascunse, precum el nu poate fi oprit nici de zăvoare și porți de fier, așa nu poate fi oprită nici puterea dragostei de frate fiind ea dela Dumnezeu dată ca cea mai aleasă virtute.

Dumnezeu să ne ajute frate ca să muncim toți în colaborare frățescă pentru că și Duhul sfânt atunci a venit asupra apostolilor când erau adunați în dragoste frățescă. Cu aceste sentințe Te așteaptă clerul și poporul iubit.

Prea Cucernici Preoți.

Primiți cu dragoste pe arhiereul vostru pentru că dragostea voastră către el va fi cel mai puternic razim în munca pentru neam și lege.

Iubiți Credincioși,

Cu mare dragoste v'ați primit pe stăpânul și arhiereul vostru, cu aceeași dragoste să-l urmați. Văzându-l în fruntea voastră, primiți darurile și binecuvântările ce vă împărtășește. Bucurați-vă de bucuriile lui și rugați-vă pentru El, ca Dumnezeu părinților noștri să-i dea viață plină de sănătate și de îmbelșugată păstorie prin care să laude pe Dumnezeu cel întreit în chipuri și de o ființă pe care să-l slăvim întru trupurile noastre și sufletele noastre care sunt ale lui Dumnezeu (I. Cor. 6 v. 20).

Iar acum precum Sfântul Pavel a lăsat pe Timotei în Efes (I. Tim. 1. v. 3) iar pe Tit în Creta așa în numele prea iubitului nostru mitropolit înalt Prea Sfinția Sa Nicolae al Ardealului Te las pe Tine Prea Sfințite Părinte Episcop Vasile rânduit episcop în această de de Dumnezeu păzită Eparhie a Caransebeșului, ca prin darul și mila și pacea lui

Dumnezeu să ai cele mai fericite clipe ale vieții în cârmuirea turmei și fericit să fii de câte ori vei zice „Doamne, Doamne caută din cer și vezi și cercetează via aceasta pe care a sădit-o Dreapta Ta și o desăvârșește pe ea, acum și pururea și în veci vecilor Amin“.

În tăcere gravă plină de solemnitatea momentului Prea Sfințitul episcop Vasile, de-acum investit cu toate formele, și pe deplin episcop al nostru, își salută creștinește turma sa: *Hristos a înviat* răspunzându-i-se ca într'un gând: *Adevărat c'a 'nviat*, apoi cuvintează:

„... Pentru aceasta te-am lăsat pe tine în Crit, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi...“ și ... „Slujba Ta fă-o deplin...“ (Tit, 1, 5) și (II. Tim. 4, 5).

P. S. S. Voastre

Iubiți creștini!

Aceste cuvinte le-a adresat sfântul apostol Pavel ucenicului său Tit, așezat de el episcop al Critului și celuilalt Timotei episcop al Efesului. Ele fixează, lapidar, dar cu valabilitate pentru toate timpurile misiunea episcopului. Această misiune ar consta, după sensul dat ei de dumnezeescul apostol al Ginților, în aceea de a „îndrepta cele ce lipsesc“. Sau, după cum vorbim azi, a continua și a duce la bun sfârșit lucrul început acolo de sfântul apostol: acela de a învăța, a săvârși cele sfinte și a păstori pe credincioși.

Așa și-au înțeles misiunea lor toți episcopii creștini ortodoxi de totdeauna, începând cu cei așezați de apostoli și ucenici ai lor, continuându-se prin seria luminoasă a părinților Bisericii și până în zilele noastre. Toți episcopii, de totdeauna, ai Bisericii noastre creștine ortodoxe s'au considerat pe sine continuatori ai operei apostolilor. Numai în conștiința acestei legături de continuitate cu apostolii și a asistenței Duhului Sfânt, împărtășit odinioară apostolilor de Mântuitorul, ca să rămâie cu ei și cu urmașii lor: Episcopii, până la sfârșitul veacurilor, până la izbânda definitivă a Bisericii asupra tuturor dușmanilor ei — și prin aceasta la realizarea scopului ei final: mântuirea membrilor ei — au și devenit atâția din episcopii timpurilor de înflorire a creștinismului părinții Bisericii de totdeauna.

În cuvântarea mea, rostită cu prilejul hirotonirii mele întru episcop, în catedrala din Sibiu, am accentuat că: în virtutea succesiunii neîntrerupte dela apostoli fiecare episcop creștin ortodox se înșirue de drept în rândul acestor urmași ai apostolilor, dintre cari unii au ajuns

prin cuvântul lor rostit și scris și prin viața și activitatea lor părinți duhovnicești ai păstorilor lor, ai epocii în care au trăit și ai Bisericii creștine de totdeauna.

Ocupând azi scaunul episcopesc al istoricei episcopii a Caransebeșului, de pe care au excelat atâția vrednici înaintași, ce ideal mai măreț mi-aș putea fixa înainte, ca o stea călăuzitoare a activității mele de arhipăstor, decât acela: de a-mi pune toată râvna și toate puterile sufletului — în conlucrare cu harul dumnezeesc ce mi-s'a împărtășit prin punerea mânilor arhieresti și care se împropătează și sporește în noi prin sfânta Împărtășanie — spre a mă arăta vrednic urmaș al apostolilor, al ucenicilor lor, al sfinților părinți ai Bisericii noastre drept măritoare și al marilor mei înaintași în acest scaun episcopesc al de Dumnezeu păzitei eparhii a Caransebeșului.

Dar ce și poate promite cineva cu asemenea ocazii, vorbind de vrednicie. „*Vrednicia noastră este dela Dumnezeu care ne-a și învrednicit pe noi să fim slujitori legii celei noi...*“ (II Cor. 3, 5.)

Chemării și învrednicirii noastre din partea lui Dumnezeu la slujba „legii Sale celei noi“ noi aleșii Lui putem răspunde, în cel mai bun caz, cu strădania neîncetată în urmărirea idealului misiunii noastre.

Obiectivul acestei strădanii va trebui să fie, înainte de toate, păstrarea cu sfințenie a tradiției moștenită din Biserica ecumenică în materie de credință, viață religioasă, cult și organizație bisericească. Alipirea deci, cu sfințenie față de ortodoxia noastră.

Dar cum această ortodoxie nu este numai o moștenire din trecut ci o forță vie, sau — după cuvintele sfântului apostol Pavel — „evanghelia lui Hristos“ deci ortodoxia noastră, care singură să poate azi identifica cu cea „evanghelie“ a lui Hristos „*este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tot celui ce crede*“, ortodoxia noastră strămoșească *va trebui să devie*, prin învățătura, modelul de viață, administrarea sfintelor Taine și păstoria ierarhului român de azi, în spiritul acestei ortodoxii, *puterea regeneratoare a neamului nostru*. Aceasta în sensul ca, prin activitatea sa de arhipăstor episcopul în eparhia sa și episcopatul român în Biserica noastră română drept măritoare și autocefală, conștiința de ortodox a fiecărui român și convingerea lui religioasă ortodoxă să-i devie fiecăruia călăuza și izvorul de potolire a setei sufletului lui după adevăr și bine, îndreptarul de viață particulară și publică a fiecăruia, cimentul de consolidare a societății românești, izvorul de

inițiative pentru crearea de instituții publice cu caracter național-românesc și caritativ-umanitar și acea forță creatoare de disciplină, care să pună pe fiecare la locul său fără nici „o căutare în față“, ci, exclusiv după vrednicie și care să constrângă pe fiecare ca, la locul ce ocupă în cadrul vieții organizate a neamului și a Bisericii, să-și facă datoria, *dar aceasta deplin*. Așa ar putea deveni — și numai așa — Biserica noastră strămoșească, ortodoxia noastră factor de regenerare sufletească, începând dela individ și familie și până la cele mai înalte forme ale vieții noastre bisericesti și de stat. Și numai așa își va putea ea asigura, în opera de consolidare a patriei întregite, un rol vrednic de acela ce a avut ea în trecut în jurul conservării noastre naționale.

În împlinirea misiunii sale de arhipăstor episcopul azi, în amănunte și pe întreg teritoriul eparhiei sale, se achită, în parte, de îndatoririle împreunate cu misiunea sa de a învăța, de a săvârși cele sfinte și a păstori pe credincioși, cu ajutorul clerului din eparhia sa. Prin hirotonie preotul primește dela episcop puterea întreită a preoției. Iar prin numire, ori singhelie, îndreptățirea de a exercita această putere în parohia respectivă. Preotul este, așa-zicând, mandatarul episcopului în parohie. El învață acolo, săvârșește cele sfinte și păstorește pe credincioși în numele și din încredințarea episcopului. Acest raport pretinde și el dela preot să se achite cu vrednicie și demnitate de îndatoririle sale. Vrednicia preotului sporește podoaba cărjei episcopesti, iar nevrednicia lui aruncă umbră asupra ei și o pătează. Raportul de iubire și intimă comunitate spirituală dintre cler și episcop îl consider determinant în opera de regenerare a gândirii și vieții creștinești din eparhie. Dacă acest raport ar fi viu și la înălțimea cerințelor vremii, ar înceta spectacolul de divergențe, atât de condamnat și descurajant pentru mulți — dintre unele organizații preoțești și episcopatul Bisericii noastre.

Pornind la lucru cu cele mai bune intenții și cu gândul de a-mi pune toate puterile și toată râvna în opera de reconfortare și ridicare a gândirii și vieții creștinești din de Dumnezeu păzita eparhie a Caransebeșului mă adresez cu toată dragostea, sinceritatea și insistența fraților preoți azi în funcțiune în eparhie, invitându-i să-și reînnoiască raportul de duhovnicească legătură cu episcopul. Imi iau voie ca în acest timp de luminată dupăprăznuire a învierii Domnului să le adresez chemarea arhierască din noaptea învierii: „*Veniți de luați lumină*“.

Lumină și căldură din sufletul meu plin de râvnă pentru cauza bună a evangheliei lui Hristos, din inima mea plină de iubire părintească și înțelegătoare solitudine pentru toți fiii mei duhovnicești, ca pornind la luptă cu puteri unite și călăuziți de stâlpul de foc al credinței și iubirii creștine să răsbim bărbătește prin besna acestui veac și să ajungem la limanul luminos și lin al mântuirii noastre și a credincioșilor noștri. Acolo ne așteaptă cununa biruinței pentru lupta bună ce vom lupta. Ducând, umăr la umăr, o asemenea luptă și sub stindardul acestor idealuri vom duce, din partea Bisericii, totodată și cea mai prețioasă și mai efectivă contribuție și în opera de consolidare națională, atât de imperios reclamată de interesele superioare ale țării întregite și totuș, atât de mult întârziată.

Având în vedere pregătirea preoției viitorului va trebui să depunem toată stăruința ca școala noastră să i-se recunoască odată legal și definitiv caracterul academic, fără de care recunoaștere nu vom putea purcede cu toată autoritatea și încrederea necesară la reorganizarea ei amăsurat exigențelor imperioase ale zilelor noastre. Să nu trecem cu vederea marile eforturi ce va trebui să le depună preoția viitorului pentru stăvilirea și stărpirea atâtor rele, care sapă la temelie ortodoxiei noastre. Și să nu uităm că aceste exigențe pretind să avem în viitor o preoție cel puțin la înălțimea aceleia a cultelor minoritare, dintre care multe au o preoție pregătită, în totalitatea ei, în facultățile de teologie ale Apusului.

Privind raportul dintre Biserica noastră drept măritoare, recunoscută în Constituția țării: Biserica dominantă, ca una ai cărei credincioși se confundă cu marea majoritate a cetățenilor acestei țări, cu statul, cred că acest raport este clar și definitiv precizat prin doctrina despre autonomia Bisericii noastre. Apărând, ca episcop creștin ortodox, principiul autonomiei Bisericii nu mă gândesc la o separare a Bisericii de stat nici la aceea de a face din Biserica stat în stat. Acest din urmă lucru ar fi și imposibil, când marea majoritatea a românilor cetățeni ai acestui stat sunt în același timp membrii Bisericii noastre ortodoxe. Ci Biserica noastră trebuie să fie autonomă și nu politico-nomă, avându-se în vedere originea ei divină, scopul ei transcendental spiritual și mijloacele spirituale prin care urmărește acest scop. Când luptăm deci pentru păstrarea uestirbită a autonomiei bisericesti, luptăm pentru asigurarea pe seama Bisericii a unor cadre și condițiuni de validitate potrivite cu esența ei spirituală, spre

un cât mai valoros și mai efectiv rezultat al activității ei pentru binele și prosperarea neamului.

În lupta noastră vom fi — nădăjduim — susținuți de iubitul nostru popor dreptcredincios, această a doua parte constitutivă a Bisericii noastre. Rog pe reprezentanții mireni ai acestui popor aici prezenți, ori din ce categorie socială ar face parte, să ducă pretutindeni iubitorilor mei fii sufletești, dela această sărbătoare a instalării mele ca episcop al lor, binecuvântarea mea arhierescă împreună cu asigurarea iubirii mele părintești, față de fiecare, talmăcind totodată dorința și intențiile mele de a-mi pune toată râvna și toate puterile de cari dispun pentru ridicarea morală și realizarea mântuirii obștei credincioase a Eparhiei mele.

Legea de organizare a Bisericii noastre ortodoxe române, urmând principiului apostolic, în sensul căruia Biserica își fixează cadrele activității și dezvoltării sale prin colaborarea ambelor ei părți constitutive: clerul și poporul dreptcredincios și păstrând cu pioasă recunoștință tradiția inaugurată la noi de marele mitropolit Șaguna, asigură mirenilor rol important în viața Bisericii.

Și dacă în trecut, prin înțeleapta prevedere a marelui Mitropolit, constituția noastră bisericească, adunând în corporațiunile bisericești toată obștea dreptcredincioasă în jurul Bisericii a putut face din această dumnezească maică a neamului nostru cel mai de seamă factor de conservare și închegare națională, eu am convingerea că păstrând noi cu sfințenie neștirbită tradiția șaguniană și Legea bisericească ce ne-o garantează, Biserica noastră strămoșească va putea fi pentru sufletul românesc și în viitor ceea ce a fost în trecut: izvorul nesecat de energie și fortificarea în urmărirea idealurilor de perfecțiune și prosperitate.

Săteni și intelectuali dintre credincioșii Bisericii noastre, activând cu vrednicie înăuntrul organizației noastre bisericești vor avea cred, prilejul să se convingă că mai presus de oricare altul dintre tărâmurile de validitate ale gândirii și acțiunii omenești, religiunea noastră creștină ortodoxă — pentru că este singurul raport adecvat cu unul adevăratul Dumnezeu, izvorul a toată perfecțiunea, este în stare să mulțumească deplin și definitiv setea sufletului omenească după perfecțiune și fericire, care ține acest suflet într'un neconținut sbucium și frământare.

Cu aceste gânduri, credință și intenții urc azi acest scaun episcopesc al de Dumnezeu păzitei eparhii a Caransebeșului.

Cu acest prilej rog pe bunul Dumnezeu să odihnească cu dreptii pe marii mei înaintași în acest scaun, adormiți în Domnul. Iar mie să-mi trimită harul și puterea sa, ca povățuit de spiritul lor, să pot continua și desăvârși lucrul bun început și săvârșit de ei aci.

Urmează mulțumiri la adresa: Congresului național-bisericesc electoral, Majestății Sale Regelui, Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, d-lui Ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor și reprezentantului său, Prea Sfințitorilor: Grigorie episcopul Aradului și Arhierelui Andrei Crișanul, tuturor participanților cari au contribuit la sporirea solemnității zilei.

Cu îndelungi și nesfârșite urale se răspunde părintescului cuvânt, în care se schițează drumul de muncă pentru regenerarea vieții spirituale din această eparhie.

Terminată sfânta liturgie și solemnitatea intronizării, Prea Sfinția Sa mai zăbovește cu credincioșii săi împărțindu-le sf. anaforă, după care cu aceeaș procesiune este reconduc la reședința sa.

Recepțiile. Masa festivă. Concertele.

La sărbătoarea de bucurie a bisericii noastre eparhiale au participat, în afară de credincioșii ai orașului și ai satelor, în afară de nenumărați preoți, o seamă de delegați bisericești, ai autorităților civile și multe personalități distinse.

Amintim aci pe delegații Înalt Prea Sfințitului mitropolit Nicolae, cei ai Prea Sfințitorilor episcopi din Oradea, din Cluj, numeroșii participanți din eparhia vecină a Aradului și cei din Oradea, între cari mulți prieteni personali ai Prea Sfințitului episcop Vasile. Deasemenea cei a episcopiei greco-catolice din Logoj, ai celei romano-catolice din Timișoara și cei ai Vicariatului ort. sârbesc din Timișoara.

Toți acești delegați au fost bine văzuți și înscrisi cu litere de aur între prietenii eparhiei noastre doritoare de sprijin și frățescă înțelegere.

La recepțiile cari au urmat îndată după sosirea conductului cu litia dela biserică au fost primite delegațiile înscrise de mai înainte, și anume: P. S. arhieriu Andrei în numele Sfântului Sinod, Dr Stanca, al eparhiei Clujului, Slobodan Costici al vicariatului sârbesc, arhierul Dr I. Boroș Logoj, Dr Kayser Timișoara, Serafin Sibiu, Ghidiu al bisericii ortodoxe, Dr Schütz, Kaden, Torday, Gross al confesiunilor minoritare din oraș; Dr C. Corneanu, vicepreș. al Adunării Deputaților, în numele deputaților bănățeni, al „Astrei“ și al Ligii antirevizio-

niste; Dr M. Gropșianu, Dr Labonțiu, Col. Stoian, Pr. Vulpe cu delegația din Jadani, Dr V. Curuțiu, S. Evuțian, Dr G. Dobrin, Dr Șt. Cioroianu, I. Tătariu, N. Colan, Gh. Repede, Dr Novăcescu. D-nele Biju, Suci, Hernea, Burdia etc.; prot. Ancușa în numele Consiliului eparhial, al Academiei teologice și al Consiliului parohial, D. Sgăvêrdia al Comunității de avere, maior rez. Călțun etc.

Tuturor delegațiilor — și anume fiecareia în parte — Prea Sfinția Sa i-a răspuns mulțumitor, cu asigurări de dragoste și de părintească ocrotire apelând la colaborarea tuturor.

După aceste recepții cari au durat peste două ore, la orele 3 s'a servit în restaurantul „Pomul Verde“ masa festivă dată de *Prea Sfinția Sa* însuș în cinstea oaspeților și a colaboratorilor săi.

La această împunătoare masă de peste trei sute de participanți s'au rostit mai multe toasturi. Seria a deschis-o P. S. episcop Grigorie care a toastat pentru P. S. episcop Vasile. P. S. Vasile a toastat pentru I. P. S. Mitropolit Nicolae, pentru P. S. Grigorie, delegatul Său și pentru d-l Stancu Brădișteanu, delegatul Ministerului de Instrucție și Culte. Au mai toastat I. P. C. arhimandrit Policarp, d-l S. Bărdișteanu, procuror general Lungulescu, Dr C. Corneanu, prot. Ancușa, Dr Gropșianu, Paulian, Rămneanțu etc.

În acest timp mulțimea de credincioși a petrecut în piață unde, prin bunăvoința Primăriei orașenești, a fost ospătată.

După masa festivă P. S. Sa a participat la șezătoarea aranjată în onoarea P. S. Sale de societatea *Căminul Cultural* din oraș. Producțiunile corale ale țărănilor din oraș, conduși de zelosul prof. Cusma, au impresionat plăcut pe Prea Sfințitul episcop, care le-a adresat cuvinte de încurajare, și de mulțumire președintelui lor, inv. Jumanca.

Seara, în saloanele „Pomul Verde“ s'a dat concertul Corului Catedral, patronat și cinstit cu prezența de însuș P. S. Sa episcopul. Și cu acest prilej înaltul oaspe a fost mișcat și bucuros chiar de prestața coriștilor, conduși de profesorul de teologie C. Vladu.

Cu acest distractiv punct s'a încheiat bogatul program al sărbătorii de Duminecă, zi care marchează, după cuvintele noului Păstor, *o eră nouă, de primăvară pentru Eparhia de Dumnezeu păzită a Caransebeșului!*

Tot cu prilejul intronizării Prea Sfințitului Episcop Vasile, Înalt Prea Sfințitul arhiepiscop

și mitropolit Dr Nicolae Bălan a trimis următoarea adresă circulară:

Nr. 134/1934 Mitr.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Onoratelor corporațiuni, autorități și foruri bisericesti, iubitului cler și popor din Eparhia Caransebeșului: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

În urma trecerii la cele vecinice a Prea Sfinției Sale episcopul Dr Iosif Tr. Badescu, Eparhia de Dumnezeu păzită a Caransebeșului rămânând fără arhipăstor, Colegiul electoral, convocat potrivit art. 12 din Legea pentru organizarea Bisericii ort. române, în ziua de 21 Octomvrie 1933 sub conducerea Noastră a ales de episcop al acestei eparhii pe I. Prea Cuvioșia Sa Arhimandritul Dr Vasile Lăzărescu.

Sfântul Sinod al Bisericii noastre întrunit la 23 Octomvrie 1933 și examinând canoniceste această alegere a aflat pe alesul Arhimandrit vrednic a fi înaintat la treapta de episcop al eparhiei Caransebeșului.

Majestatea Sa Regele Carol II cu Înaltul Decret Regal Nr. 2696 din 30 Octomvrie 1933, a întărit această alegere.

Premerse toate acestea, Noi cu împreună lucrarea Prea Sfințiilor Lor Dr Andrei Crișanul, arhieru-vicar al Eparhiei Orășii și Dr Vasile Stan de Rășinari, arhieru-vicar al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, l-am hirotonit întru Episcop cu jurisdicțiune canonică pentru Eparhia Caransebeșului, dându-i despre această hirotonire Gramata Noastră mitropolitană.

Aducând mulțumită lui Dumnezeu pentru toate acestea, prin această circulară a Noastră anunțăm tuturor onoratelor corporațiuni, autorități și foruri bisericesti, precum și iubitului cler și popor din Eparhia Caransebeșului, îndeplinirea scaunului episcopesc al acestei Eparhii prin alegerea, întărirea și hirotonirea Înalt Prea Cuviosului Arhimandrit Dr Vasile Lăzărescu de episcop al Vostru, fiind Noi convinși, că veți primi cu bucurie și mulțumire pe noul Vostru episcop, care în puterea darului arhie-

resc și conform mărturisirei sale solemne, are să păstorească eparhia de Dumnezeu păzită a Caransebeșului, după instituțiunile canonice și statutare ale Bisericii noastre, lucrând mijlocit și nemijlocit pentru religiozitatea și luminarea preoțimei și a poporului din Eparhia sa.

În fine îndrumăm pe Cucernica preoțime și pe toți credincioșii sfintei noastre biserici din Eparhia Caransebeșului, ca în sfintele rugăciuni să pomenească de acum înainte pe noul lor Episcop, pe Prea Sfințitul Episcop Vasile, și în toate chestiunile cari aparțin jurisdicțiunii episcopoești, când se cere vre-un sfat, îndreptare, judecată sau deslegare, către același legiuit Episcop al lor să se întoarcă.

După care Vă împărtășim tuturora arhierasca noastră binecuvântare.

Daț, în reședința Noastră arhiepiscopoească-mitropolitană din Sibiu, la Dumineca Tomei, 15 Aprilie, din anul Domnului 1934.

Nicolae,

Arhiepiscop și Mitropolit.

Noului Arhieru Vasile.

*În viața cea de taină a Domnului Cristos
Așteaptă pe Stăpânul, poporul credincios.*

*El vine să-și închine al sufletului dor,
Bisericii străbune și blândului popor.*

*„Osana”, Prea Sfințite Părinte Arhieru,
Credință și lumină să verse duhul Tău.*

*Apucă înainte, în semnul sfintei Cruci,
Cu dragoste și pace, pe noi să ne conduci.*

*Ești Fiul dela glia Banatului ales,
Să-t dai 'napoi tot darul mai sfânt ce l-ai cules.*

*Ajută preoțimea la sfântul ei Altar,
Să umple credincioșii bisericile iar.*

*Și vino, vino 'n sate la lumea de săraci,
Cu duhul evanghelic s'o mângâi și s'o 'mpaci.*

*Trimite mângăere la frații înstreinași,
Să stea de Caransebeș cu inima legași.*

*Că mare-i taina vremii și Mare-i Dumnezeu,
Credința și nădejdea sporește darul său.*

*„Osana” Prea Sfințite, de-acum al nostru ești,
În scaunul lui Popazu, mulți ani să păstorești!*

G. B.

Prot. A. Ghidiu: Iconem stavrofor.

„Cei ce slujesc bine treaptă bună loru-și își dobândesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Christos Iisus“ (I. Timotei 3, 13).

Aceste cuvinte de îmbărbătare și laudă le trimitea odinioară din Laodicheia, lui Timotei, vrednicului său prepus din Efes, Pavel apostolul. Aceste cuvinte își găsesc bună aplicare și astăzi când s'a distins unul din cei mai vrednici fii ai bisericii din Eparhia noastră, venerabilul protopresbiter Andrei Ghidiu al Caransebeșului.

Distingerea dată cu toată autoritatea în ședința plenară de Luni, cea dintâi sub semnul noii stăpâniri, este o cinste pentru cel care a făcut-o, ca și pentru cel care s'a făcut. Gestul arhieresc, pornit din noblețta cu adevărat a sufletului, are și un tâlc moral față în față cu o viață de muncă, aproape identificată cu interesele acestei biserici eparhiale.

Ridicat din seria valoroșilor tineri asupra cărora a stat părintește ocrotitoarea mână a fericitului episcop Ioan Popasu, protopresbiterul și profesorul Andrei Ghidiu n'a desmințit o clipă nădejile puse într'ânsul.

În școlile de bună faimă ale Brașovului și Sibiului românesc, mai apoi în Lipsca, centru însemnat de cultură teologică și filosofică, a adunat cu sârguință tot ce lupta aprigă pentru neam și pentru lege reclama dela intelectualii noștri români.

Întâi și pentru scurtă vreme orașelul Oravița, iar după aceea Caransebeșul îi puse la încercare puterile sale de muncă. Și deopotrivă la catedră ca și dela amvon cuvântul său viza nețârmurita dragoste pentru limba și credința strămoșească, în păstrarea cărora își legătuia pe toți fiii săi sufletești.

Nenumărate sunt momentele de înălțare morală în viața acestui om, prea cercat în viața lui familiară, întocmai ca și biblicul Iov cel drept. Viața neamului și a bisericii, cari sângerău pe-atunci întocmai ca și inima protopopului Andrei, i-au dat tărie și impuls în lupta ce se desena grea, dar plină de nădejdi promițătoare.

Așa a fost că la venirea ceasului celui mare, protopresbiterul Andrei Ghidiu al Caransebeșului a uitat de toate relele cari i-au umplut viața. Șicanele Ungurilor, cărora uneori le răspundea prin nepotolitul său umor, cu destulă înțepare, amenințările Sârbilor cărora li s'a înfățișat în pragul Casei Domnului gata de

martiriu, toate sunt astăzi amintiri pentru un suflet care se poate mândri în vasta lor galerie...

Pe pieptul distins cu răsplata muncii pentru biserică, cu ordinul Regele Ferdinand, crucea pusă de Prea Sfințitul Vasile este simbol de răsplată cerească, pururea dreaptă.

Cuvântul

D-lui Dr Cornel Corneanu rostit în sănătatea P. S. Episcop Vasile la masa festivă dela instalarea sa.

Prea Sfințiți Părinți,

Domnilor,

Am onorificul mandat de a tălmăci și la această masă festivă, acum întronizatului deci legitimului nostru episcop, Prea Sfințitului Vasile, urările Banatului și ale eparhiei Caransebeșului.

Toastul meu se reduce însă numai la enararea unei întâmplări concludente și hotărâtoare pentru alegerea săvârșită la 21 Octombrie 1933 de Congresul general bisericesc electoral.

În anul 1925 Înalt Prea Sfințitul Metropolitan Nicolae conducea 153 credincioși ai săi înspre pământul Făgăduinței. Dat le-a fost acest fericiti pelerini ca în ziua înălțării cinstitei Cruci să se închine la sfântul Mormânt. În acea sfântă zi mulțimea credincioșilor umplea vasta biserică și pelerinii noștri, cum era și firesc, se resfiraseră. Unul dintre ei cade în genunchi în fața icoanei care reprezenta prăbușirea sub povara Crucii a lui Isus în ascendența-i sanctificată cu chinuri, sânge, hulă și batjocuri înspre Golgota. Sufletul modestului pelerin intră în cucernică contemplație, iar ochi-i trupești lăcrimează... de extazul bucuriei creștinești... Tovarășul său de călătorie Ing. Pavel Goanță îl regăsește și plin de admirație creștinească spune Inginerului Fotoc: *Vezi Petre, acesta este cu adevărat omul Mântuitorului!*

Și acest om al lui Christos era profesorul seminarial dela Sibiu Dr Vasile Lăzărescu.

De atunci au trecut 8 ani. Și Dumnezeu a voit, ca în ziua apunerii în mormânt a regretatului nostru episcop Iosif să-mi revină în minte această cucernică întâmplare. Și apoi s'a repetat istoria alegerii dela 374 a lui Ambrosie de episcop al Milanului. Căci și ierarhul Vasile este alesul întregului Banat.

Ce urare mai potrivită Ți-aș putea face eu astăzi Prea Sfințite Vasile, decât cea rostită

în împrejurări similare la 1889 de marele bănățean Dr Alexandru Mocsonyi vlădicii Nicolae Popea:

„Neîmpărțita încredere a diecezei Te-a cercat în ascunsul modestei Tale nepretensi-vități, ca să-Ți deschidă un teren nou, lat și frumos de activitate. Dieceza a făcut aceasta în firma și îndreptățita încredere, ca înțeleapta și salutara activitate a Prea Sfinției Tale în linia primă să fie îndreptată spre cultivarea și conservarea acelu spirit de concordie, de care a fost însuflețită biserica la alegerea Ta și în care ea va găsi pururea garanța cea mai sigură a prosperării, vazei și puterii sale“....

„Ceriul să-ți destine în sănătatea neînfrântă o vârstă așa de frumoasă și înaltă ca cea a fericitului Ioan (Popasu) cel bun, ca ăstmod și însuși să Te poți bucura de rezultatul serviciilor ce ai să le faci bisericii.“

Prea Sfințite, clerul și poporul dreptcredincios din de Dumnezeu păzita eparhie a Caransebeșului îți strigă sincer și cu nefățărîtă dragoste, la mulți, mulți fericiti ani!

Dela Instalare.

*În gara Caransebeș, frumos împodobită,
O lume românească, de praznic e gătită.*

*Biserica așteaptă Păstorul ei mai Mare,
Cu multă bucurie, de sfântă sărbătoare.*

*Și Dumnezeuul nostru, cărarea l-o sfințește
Cu ploaia care astăzi și câmpul o dorește.*

*Când trenul întră'n gară, sub zarea fumurie,
Din suflete pornește un val de bucurie.*

*Și toată lumea strigă: Trăiască Arhiereul,
Pe care ni-l aduce acuma Dumnezeuul.*

*Cuvintele rostite la buna Lui sosire,
Biserica ne-o cheamă, spre-a Neamului mărire.*

*Din gară se porniră, pe cale triumfală,
Vecernia s'o cânte'n mărta Catedrală.*

*La ora nouă seara, s'a dat o „Serenadă“,
Și stelele mirate, ieșiră ca s'o vadă...*

*Iar ziua instalării, cu taina sa divină,
Din ceri a fost sfințită, de-a soarelui lumină.*

*Așa o sărbătoare, frumoasă, de minune,
Nici peana și nici limba, pe lume n'o pot spune.*

Caransebeș, 15 Aprilie 1934.

G. B.

Cuvinte

roșite la masa festivă, cu prilejul instalării Prea Sfințitului episcop VASILE al Caransebeșului, de către părintele arhimandrit Policarp Morușca.

„Cela ce are mireasă, mire este; iară prietenul mirelui, care stă și-l ascultă pe El, cu bucurie se bucură de glasul mirelui” -- spunea odinioară Înainte-mergătorul ucenicilor săi, când i-au adus vestea: „Cel ce era cu tine, ... pentru Care tu ai mărturisit; iată El botează, și toți merg către Dânsul” (Io. 3. 26, 29).

Îngăduie-mi, Prea Sfințite, să dau glas bucuriei mele în acest ceas al strălucitului ospăț, de înaltă semnificație duhovnicească, în ziua când ai fost așezat pe scaunul de stăpânire al eparhiei Caransebeșului. Să fac mărturisire de bucuria prietenului din trecut și respectuos de totdeauna, în conștiința vie că „nu poate omul lua nimic de nu va fi dat lui din cer”, cum adeverea același Înainte-mergător al Domnului.

Și să mă rog lui Dumnezeu și în această clipă, cum ne vom ruga neîncetat la sfintele slujbe dela sf. noastră Mănăstire, unde și Prea Sf. Ta ai făcut votul de umilință, ca să-ți slujască pedestal la înălțarea de acum și de unde îți aduc omagiile smeriților mei frați întru călugărie. Te vom pomeni de acum împreună cu înalții cârmuitori ai sfintei noastre Biserici, ca Domnul cerului și al pământului să-ți dăruiască din plin sănătate neturburată, să-ți poți închina toate puterile, toată energia sufletească marilor chemări pastorale, misionare și de cărmuire administrativă, întru înălțarea în credință și viață religioasă a ortodoxilor creștini, din această de Dumnezeu păzită eparhie.

Căci, după cuvântul unui mare cugetător, numai „timpurile în cari omenirea a fost pătrunsă de spiritul credinței, au fost de însemnătate statornică pentru istoria omenirii și au făcut epocă; iară vremurile în cari a dominat necredința au fost nevrednice și au trecut fără a lăsa întipăririi mai adânci”.

Știu că vei păstori cu *autoritatea bunătății*, semnul distinctiv al sufletelor alese, puterea, care apropie și pe cei mici și pe cei mari și le inspiră cultul datoriei și dragostea jertfelnică pentru binele de obște.

Iar bucuria și însuflețirea cu care te-au întâmpinat fiii duhovnicești, stăpâniți de nădejdea „că-i vei paște pe ei și-i vei povățui pe ei la izvoare de ape vii și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor” — ca să mă exprim în cuvintele Apocalipsei (7, 17) — această însuflețire va inspira și sfetnicilor și colabora-

torilor P. Sf. Tale, alipirea cu încredere, devotamentul sincer și jertfelnicia până la uitare de sine. Căci oricât de iscusit și destoinic ar fi un comandant, nu poate duce la izbândă lupta, lupta pentru înfrângerea răului și biruința binelui, fără sfetnici sinceri și fără devotați și înțelegători combatanți la fronturi.

Inchin paharul meu întru sănătatea Prea Sfinției Tale și în cinstea sfetnicilor și a împreună lucrătorilor în această vie a Domnului.

Intru mulți ani Stăpâne!

Inchinare.

*Prea Sfinte 'n dulci litanii și cânt de osanale
Cu inima curată ca haina unui crin
Ca o lumină dalbă din cerul cel senin
Sosiși la noi făclie pe culmi sacerdotale.*

*Strălucitor e templul; în sacra lui incintă
Se'adună spre slujire cucernicul sobor
Să-ți încunune fruntea cu nimb nemuritor:
Cu mitra lui Popasu, podoaba noastră sfântă.*

*Aduci viață nouă în negurile ceții
Și dragostea divină ca țel mântuitor
Cu sete te așteaptă sârmanul Tău popor
Că să-i cârmești corabia spre fărmițele vieții.*

*Să-ți risipești comoară de slavă și lumină
În lumea cea robită de beznă și păcat
Și cu al Tău verb de aur melodic și curat
Să 'nprăștiți tuturor din taina Ta divină.*

* * *

*Ingenunchiat în față-ți stă poporul,
Ce 'nalță către ceruri rugăciune,
Și 'n fiecare gând se prinde-a spune:
Ajută Doamne;
„Să păstorească 'ntru mulți ani Păstorul”.*

Preot D. V. ANUȚOIU

ȘTIRI

Sfântul Sinod s'a întrunit Luni în 16 Aprilie a. c. în sesiunea ordinară de Primăvară. În această sesiune s'au luat în dezbateri diverse chestiuni importante, între cari și confirmarea alesului P. S. *Dionisie Erhan* ca episcop al Cetății-Albe-Ismail.

Prea Sfințitul episcop diecezan ocupat fiind cu grija instalării, nu a putut lua parte la ședințe.

Hirotonire. Prea Sfințitul Episcop a binevoit a hirotoni Duminecă în 15 IV. întru diacon și Vineri în 20 IV. întru presbiter și duhovnic pe *Toma Raduescu* capelan ales în *Chevereșul-mare*, Vineri și

Sâmbătă pe *Nicolae Bîhoiu* ales paroh în *Lăpișnicul-mare*, iar Sâmbătă și Duminecă pe *Gheorghe Cornean* pentru parohia *Poeni*.

Consistor plenar. Consiliul eparhial s'a întrunit luni în ședință plenară. Președintele, Prea Sfințitul episcop diecezan Vasile, a mulțumit cu acest prilej Consiliului eparhial pentru grija ce a purtat treburilor administrative din eparhie, și în semn de recunoștință, a distins pe P. O. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu cu crucea mare și rangul de iconom stavrofor. Din partea Consiliului eparhial s'au adus P. S. Sale mulțumiri pentru această distincție, care este și o apreciere bună a activității sale din timpul sedșvacanței, asigurându-se P. S. Sa prin graiul consilierului Dr C. Corneanu de tot concursul și devotamentul împreună-lucrătorilor P. S. Sale.

Pentru monumentul funerar „Dr Iosif Iuliu Olariu” au mai intrat următoarele sume:

Pr. Simion Răsvan, Domașnea	300	Lei
„ Ioan Imbroane, Timișoara	200	„
„ Petru Bernaz, Secaș	200	„
Dr M. Ienciu (rata 2-a)	100	„
Școala primară Caransebeș	100	„
Pr. Victor Sciopone, Fizeș	100	„
„ Traian Simu, Ciuchici	100	„
„ Toma Porumb, Șipet	100	„
„ Traian Călțiu, Borlovenii-noi	100	„
„ Vasile Uzonescu, Domașnea	100	„
„ Liviu Topală, Mramorac	100	„
Diacon Alexandru Bocșianu, Timișoara	100	„
Biserica ort. rom. Fizeș	100	„
„ „ „ Secaș	100	„
„ „ „ Ciuchici	100	„
Pr. Iosif Pascu, Mândruloc	50	„
„ Zaharie Grozavescu, Valea Bolvașnița	50	„
„ Teodor Plițcu, Fizeș	50	„

Total: 2050 Lei

Suma anterioară: 63.590 Lei

Total până de prezent: 65.640 Lei

D-l Octavian Goga în Logoj. Duminecă în 29 Aprilie a. c. la orele 11^{1/2} va avea loc la teatrul comunal din Logoj un matineu cultural, la care va vorbi marele poet și luptător național *Octavian Goga*, despre *renașterea națională a României*. Intrarea este liberă.

Și pe această cale ținem să mulțumim tuturor rudeniilor, prietenilor și cunoșcuților cari prin prezența lor ne-au mângăiat la dureroasa pierdere a îngerașului nostru iubit

TEODOSIA

răposată subit în frageda vârstă de aproape doi ani. Cu deosebire mulțumim fraților colegi întru Domnul, cari au aflat de bine să officieză trista slujbă a înmormântării, alinându-se și prin aceasta nemărginita noastră jale.

Fam. Muntean, prof. de Teologie

Licitațiune minuendă.

În baza devizului și schițelor aprobate de Ven. Consiliu Eparhial cu data de 8 Martie 1934 Nr. 1198 E. 1934, consiliul parohial ort. rom. din comuna Stamora-română (plasa Ciacova) dă în întreprindere, — pe calea licitației publice — zidirea casei parohiale ort. rom. cu prețul de exclamare de 147.435 lei, plus materialul după cum arată devzul de spese.

Licitațiunea se va ținea la **25 Aprilie 1934, la ora 10 a. m.** în sala școlii primare.

Antreprenorii cari doresc să participe la licitație pot vedea devizul, schițele și condițiunile de licitație în fiecare zi la oficiul parohial ort. rom. din Stamora-română.

Spese de drum și alte cheltueli nu se acordă.

Antreprenorul care va contracta lucrările, are să depună vadiu de 10% în bani gata ori hârtii de valoare, cari i-se vor restitui după colaudare fără dobândă. Spesele cu devizul, contractele și timbrele le supoartă antreprenorul.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările acelu antreprenor, fără considerare la rezultatul licitației, în care va avea mai mare încredere, ori a publica o licitație nouă.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea din partea Veneratului Consiliu Eparhial.

Stamora-română, la 17 Martie 1934.

Pentru consiliul parohial:

Gheorghe Clecan
paroh-președinte

Traian Alasu
notar

Licitațiune minuendă.

Pentru lucrările de renovare la zidirea bisericii și școlii ort. rom. din Denta, proiectate în suma de Lei 54.920 se fixează licitație minuendă pe **30 Aprilie 1934, ora 9 a. m.** în localul Casei Naționale.

Reflectanții vor depune vadiu de 6% după ofertele lor asigurându-și comuna bisericească libertatea de a accepta oferta care îi va oferi mai multă încredere. Din preliminarul aprobat de Venerabilul Consiliu eparhial sub Nr. 829 E. din 19 Februarie 1934 se vor acorda numai lucrările reparării bisericii aco-perite de disponibilul de casă de 30.000 Lei și nu se va restitui licitanților nici un fel de cheltuială.

Cheltuelile împreunate cu taxarea contractului privesc pe întreprinzător.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din comuna Denta, ținută la 25 Martie 1934.

Spasie Cristea m. p.
p. notar

Aureliu Bota m. p.
președinte

Prefectura Județului Severin.

No. 7622/1934.

Obiect: Reambularea administrativă a liniei ferate Caransebeș-Câlnic.

Lugoj, la 13 Aprilie 1934.

Publicațiune.

Noi, Prefectul județului Severin, având în vedere însărcinarea primită prin ordinul de delegație al Ministerului Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, Dir. Tehnică No. 15907 din 23 Martie a. c. de a proceda de urgență la convocarea Comisiunii de reambulare administrativă și a Comisiunii județene de expropriere în vederea construirii liniei ferate Caransebeș-Câlnic,

având în vedere că prin deciziunea Comisiunii interimare a județului Severin No. 29/1934, Comisiunea jud. de expropriere prevăzută de art. 33 din Legea de expropriere XLI din 1881 a și fost delegată,

având în vedere, că pentru simplificarea și accelerarea tuturor lucrărilor, reambulare administrativă și procedura Comisiunii de expropriere urmează să se facă simultan, în conformitate cu dispozițiile regulamentului pentru concesionarea liniilor ferate și a legii de expropriere sus citate

fixăm data reambulării administrative și a procedurii de expropriere pentru construirea liniei ferate Caransebeș-Câlnic în porțiunea ce cade în județul Severin pe zilele de 5 și 6 Maiu a. c. și anume: în ziua de **5 Maiu a. c. ora 9 a. m.** la primăria comunei Jupa, unde sunt rugați a se prezenta toți cei interesați din comunele Jupa și Cornuțel în interesul lor propriu înaintea Comisiunii de expropriere, cunoscând că Comisiunea poate decide și în lipsa părților interesate.

Invităm Comisiunea jud. de expropriere, de a proceda împreună cu noi și concomitent cu lucrările de reambulare potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 34 precum și cap. II. din Legea de expropriere XLI. anul 1881.

În ziua de **6 Maiu a. c. ora 9 a. m.** Comisiunea de reambulare și expropriere va fi la Notariatul Valeaboul, unde sunt rugați a se prezenta toți cei interesați din comuna Valeaboul și orașul Caransebeș-cunoscând că Comisiunea de expropriere poate decide și în lipsa celor interesați.

Invităm Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, Direcția tehnică, cu referire la ord. No. 15907 din 23 Martie 1934 de a participa prin delegații săi la această reambulare, precum și următoarele autorități:

1. Direcțiunea Generală C. F. R. din București și anume Direcțiunea de Mișcare, Tracțiune, Intreținere, Lucrări Noi.
2. Direcțiunea C. F. R. serviciul juridic din Cluj.
3. Prefectura județului Caraș din Oravița.
4. Pretura din Caransebeș.
5. Serviciul apelor din Timișoara.
6. Serviciul de drumuri județean din Lugoj.
7. Serviciul de drumuri județean din Oravița.
8. Direcțiunea C. F. R. din Timișoara.
9. Marele Stat Major din București.
10. Direcțiunea Uzinelor și Domeniilor Recița din București.
11. Direcțiunea Uzinelor și Domeniilor din Recița.
12. Delegatul Marelui Stat Major din Direcțiunea Timișoara.
13. Notariatul Valeaboul.
14. Notariatul Zăgujeni, și prin acesta primăria Jupa și Cornuțel.
15. Primăria Caransebeș.

Autoritățile administrațiilor locale și anume: Prefecturile județelor Severin și Caraș, Orașul Caran-

sebeș, Comunele rurale Valeaboul, Jupa și Cornuțel, sunt rugate a lua măsuri pentru așșarea și înmanuarea prezentei publicațiunii celor interesați, sub luare de dovadă.

Proiectele tehnice se află puse la vedere publică la Serviciul județean de drumuri Lugoj, iar cele de expropriere la Notariatele respective. Primarii comunelor interesate vor prezenta în ziua reambulării toate dovezile de așșare și înmanuare.

V. Curuțiu

Prefect

Inginer-șef **Radoslav**

Șeful serviciului de drumuri.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 294/1934 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Vladu Maria contra următorului Muntean Nicolae (căs. cu Ostrovan Maria) și văd. Maria Iova Munteanu născ. Vuc ca moștenitori legali ai defunctului Munteanu Iova (fiul lui Ioan), la cererea următorului, Judecătoria ordonă licitațiune execuțională nouă în baza art. 144, 146, 147, art. 176 și 185 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Cicieni (din circumscripția judecătorei mixte Caransebeș) Nr. coalei c. f. 72 Nr. de ord. A+1 Nr. top. 54/1, gradină în intravilan 43 stj. prețul de strigare 200 lei; Nr. de ord. A+2 Nr. top. 336, pășune în Stainur 1502 stp. prețul de strigare 1000 lei; Nr. de ord. A+3 Nr. top. 416/2 grădină în Dealul Mare 1162 stp. prețul de strigare 800 lei; pentru încasarea creanței de 3600 lei capital, interese de 10% dela 1 Mai 1930, spese de proces și de executare de 5093 lei fixate până acum, spese de 220 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **28 Aprilie 1934 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Cicieni.** În baza art. 150 legea LX. din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează: 1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării. (art. 26 XLI. 1908 art. 6 a legii din 10 VII 1930).

2. Cei cari voese să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc drept garanție 10% din prețul strigării în numerar și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881, art. 21 legea XLI. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește aceasta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 5 Februarie 1934.

Leo Pető ss. judec.**D. Lăzărel** ss. dir. cf.pentru conf. **D. Lăzărel** ss. dir. cf.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**